

«Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΜΙΚΗΣ»

Ο Μίκης κάθονταν στο μικρό τραπέζι της κουζίνας και έτρωγε το πρωινό του. Βέβαια λόγω του πολέμου υπήρχαν αρκετές ελλείψεις στα τρόφιμα αλλά και γενικότερα και άλλες πολλές δυσκολίες στη ζωή των ανθρώπων. Εκείνη την περίοδο λοιπόν, έγινε η σύνθεση της δικής του «Κασσιανής» στις αρχές του 1942. Τότε είχε μια δική του τετράφωνη χορωδία και για αυτό μόνο δούλευε τέσσερις ώρες καθημερινά για τις φωνές. Επομένως δούλευε πάρα πολύ για την παρουσίαση και εκτέλεση του δικού του μουσικού έργου.

Το έτος ήταν 1942 και η χώρα μας βρίσκονταν κάτω από την τριπλή κατοχή από τους Γερμανούς, τους Βούλγαρους και τους Ιταλούς. Ο πόλεμος ήταν φρικτός και υπήρχε πολύ πείνα και δυστυχία. Αλλά ο Μίκης δεν τα παράτησε και δεν σταμάτησε ποτέ να κάνει πρόβες για την παρουσία του μουσικού του έργου που θα γίνονταν στην εκκλησία της Αγίας Βαρβάρας στην Τρίπολη.

Η περίοδος της ξένης κατοχής στην Ελλάδα διήρκησε από το 1941 έως το 1944. Τα ξένα στρατεύματα μπήκαν στην πατρίδα μας και στην μικρή πόλη, την Τρίπολη που διέμενε τότε ο Μίκης. Αποκομμένος από την Αθήνα λοιπόν και τα μεγάλα ωδεία όπου θα μπορούσε να σπουδάσει κανείς, ήταν υποχρεωμένος να ανακαλύπτει μόνος του την θεωρία και τους νόμους της μουσικής.

Στην παρουσία και εκτέλεση του έργου του που έγινε στην εκκλησία της Αγίας Βαρβάρας ο κόσμος ήταν πατείς με πατώ σε. Ολόκληρος ο ναός είχε πλημμυρίσει και ξεχείλιζε από κόσμο. Ο Μίκης μαζί με την υπόλοιπη χορωδία έψελναν από τον γυναικωνίτη και ένιωθε μεγάλο άγχος αλλά ταυτόχρονα και απερίγραπτη και βαθύτατη συγκίνηση. Στην παρουσία είχε έρθει ακόμα και ο κ. Παπανούτσος να τους δει γεμάτος χαρά και τους έσφιγγε τα χέρια μετά το τέλος της λειτουργίας στο προαύλιο χώρο της εκκλησίας. Επίσης, εκτός από το ελληνικό κοινό, είχαν έρθει σχεδόν όλοι οι Ιταλοί αξιωματικοί να παρακολουθήσουν το έργο του, ένας από τους οποίους ήταν μουσικός – μαέστρος και τους είχε ζητήσει να παρακολουθήσει και τις πρόβες που τελούνταν από την εκκλησιαστική χορωδία.

Την επόμενη κιόλας μέρα, ο Μίκης πήγε στο σχολείο το πρωί. Την πρώτη ώρα είχαν μαθηματικά και ο καθηγητής του, ο κ. Λυκάκης τον σήκωσε

στον πίνακα. Με τον κ. Λυκάκη είχε πολύ καλές σχέσεις μαζί του και ήταν μεγάλο το πάθος που είχε διακρίνει στον Μίκη για τα μαθηματικά. Σηκώθηκε όμως ο Μίκης και του είπε : «Επειδή δεν θέλω να σας κοροϊδέψω, σας δηλώνω από τώρα ότι από εδώ και στο εξής δεν θα ασχολούμαι άλλο με τα μαθήματα του σχολείου αλλά μόνο με την μουσική. Και το βιβλίο που κρατάω στα χέρια μου είναι βιβλίο μουσικής και μόνο τέτοια θα διαβάζω. Έρχομαι υποχρεωτικά, αν θέλετε μπορείτε να με αποβάλλετε.»

Από τότε τα μυαλά του Μίκη είχαν πάρει αέρα και μάλιστα μουσικό αέρα! Μέσα σε όλες αυτές τις αντίξοες συνθήκες που περνούσε, τόσο νέος, να ήταν δεκαεφτά χρονών, και το πάθος του ήταν τόσο μεγάλο για την μουσική. Αυτός είναι ο Μίκης, ο μουσικοσυνθέτης της χώρας μας και όλου του κόσμου, που άγγιξε τις καρδιές όλων των ανθρώπων, ο δικός μας Μίκης Θεοδωράκης.